

СОФІЯ.

Драга пріятелко, ако обычате повече Вълкана отъ мене, азъ щѣ завиждамъ.

УЧИТЕЛКА.

Азъ обычамъ сичкы ви отъ сѣ сърдце, господ-жицы; но истината је че повечко нѣкакси обычамъ тѣзи, които бѣхѣ като нѣкои малкы звѣрове, а азъ можехъ да постигнѣ цѣльтѣ си, та да гы побѣдѣ.

МИЛКА.

Азъ щѣ ви прочее стана най-мила.

УЧИТЕЛКА.

Какъ, драга. Мигаръ сте и вый малѣкъ звѣръ?

МИЛКА.

На ли ви каза майка ми че съмъ такава, та за туй и вый по моѣ причинѣ накарахте Софіѣ да прикаже исторіѣтъ на онази злѣ женѣ.

УЧИТЕЛКА.

Чекайте, драго мое чедо, азъ нема да вы лѣжѣ; вый го случихте. Но стига вый да имате само добрѣ волюѣ, а мене не мя је никѣкъ страхъ отъ вашытѣ погрѣшкы, ный ще гы поправимъ. Добрѣ внимайте въ урока си; може бы ный извлѣкохме нѣщо отъ туй, що приказахме, което ще вы насърдчи за да станете добра. Гроздано, вый сте чели исторіѣтъ на Францѣ; я ни кажете отъ утвържденіето Монархіѣтъ насамъ колко разны племена је имало възъ трона.